

wszelki spór dotyczący interpretacji lub stosowania konwencji może być poddany arbitrażowi tylko za zgodą wszystkich stron w sporze."

oraz z następującym oświadczeniem:

„Rada Państwa Socjalistycznej Republiki Rumunii uważa, że utrzymywanie stanu zależności pewnych terytoriów, do których stosują się postanowienia artykułu 16 konwencji, nie jest zgodne z Deklaracją w sprawie przyznania niepodległości krajom i narodom kolonialnym, przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 14 grudnia 1960 r. rezolucją 1514(XV), która proklamuje konieczność położenia kresu kolonializmowi we wszelkich jego formach i przejawach niezwłocznie i bezwarunkowo.”

Izrael dnia 14 listopada 1967 r.

Zgodnie z artykułem 13 ust. 2 powyższej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Irlandii dnia 5 października 1967 r., w stosunku do Rumunii dnia 30 stycznia 1968 r., a w stosunku do Izraela dnia 12 lutego 1968 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z artykułem 16 ust. 1 wymienionej konwencji Rząd Australii oświadczeniem otrzymanym przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 3 stycznia 1968 r. rozciągnął stosowanie tej konwencji na Papua, Wyspę Norfolk, Wyspę Bożego Narodzenia, Wyspy Kokosowe i Nową Gwineę.

Zgodnie z wymienionym artykułem konwencja ta weszła w życie w stosunku do powyższych terytoriów dnia 2 kwietnia 1968 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. A. Kruczkowski

239

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 1 sierpnia 1968 r.

w sprawie ratyfikacji przez Kanadę i wypowiedzenia przez Szwecję Konwencji (nr 45) Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej zatrudnienia kobiet przy pracach pod ziemią we wszelkiego rodzaju kopalniach, przyjętej w Genewie dnia 21 czerwca 1935 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 4 Konwencji (nr 45) Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej zatrudnienia kobiet przy pracach pod ziemią we wszelkiego rodzaju kopalniach, przyjętej w Genewie dnia 21 czerwca 1935 r. (Dz. U. z 1958 r. Nr 29, poz. 124), Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy zarejestrował dnia 16 września 1966 r. ratyfikację tej konwencji przez

Kanadę, a zgodnie z artykułem 7 powyższej konwencji dnia 15 czerwca 1967 r. jej wypowiedzenie przez Szwecję.

Zgodnie z artykułem 5 wymienionej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Kanady dnia 16 września 1967 r., natomiast zgodnie z jej artykułem 7 utraciła ona moc w stosunku do Szwecji dnia 15 czerwca 1968 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. A. Kruczkowski

240

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 1 sierpnia 1968 r.

w sprawie przystąpienia Izraela i Singapuru do Konwencji międzynarodowej o uproszczeniu formalności celnych, podpisanej wraz z Protokołem w Genewie dnia 3 listopada 1923 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że dnia 29 sierpnia 1966 r. złożony został Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument przystąpienia przez Izrael, a dnia 22 grudnia 1967 r. dokument przystąpienia przez Singapur do Konwencji międzynarodowej o uproszczeniu formalności celnych oraz Protokołu, podpisanych

w Genewie dnia 3 listopada 1923 r. (Dz. U. z 1931 r. Nr 106, poz. 819).

Zgodnie z artykułem 26 powyższej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Izraela dnia 27 listopada 1966 r., a w stosunku do Singapuru dnia 21 marca 1968 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. A. Kruczkowski

241

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 2 sierpnia 1968 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Konwencji dotyczącej ułatwień celnych dla turystyki, Protokole dodatkowym do tej konwencji odnoszącym się do przywozu dokumentów i materiałów propagandy turystycznej oraz Konwencji celnej w sprawie czasowego przywozu prywatnych pojazdów drogowych, sporządzonych w Nowym Jorku dnia 4 czerwca 1954 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 15 Konwencji dotyczącej ułatwień celnych dla turystyki, art. 9 Protokołu dodatkowego do Konwencji dotyczącej ułatwień

celnych dla turystyki, odnoszącego się do przywozu dokumentów i materiałów propagandy turystycznej, oraz art. 34 Konwencji celnej w sprawie czasowego przywozu pry-

watnych pojazdów drogowych, sporządzonych w Nowym Jorku dnia 4 czerwca 1954 r. (Dz. U. z 1961 r. Nr 42, poz. 216), złożony został dnia 14 sierpnia 1967 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument przystąpienia przez Irlandię do powyższych aktów międzynarodowych.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z art. 14 wymienionej wyżej konwencji dotyczącej ułatwień celnych dla turystyki złożony został dnia 8 września 1967 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument ratyfikacji tej konwencji przez Urugwaj.

Ponadto podaje się do wiadomości, że zgodnie z art. 9 wymienionego wyżej Protokołu dodatkowego do tej konwencji złożony został dnia 8 marca 1967 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument przystąpienia przez Czechosłowację do tego protokołu z następu-

jącym zastrzeżeniem: „Czechosłowacka Republika Socjalistyczna nie jest związana postanowieniami ustępów 2 i 3 artykułu 15”.

Zgodnie z artykułem 16 Konwencji dotyczącej ułatwień celnych dla turystyki weszła ona w życie w stosunku do Irlandii dnia 12 listopada 1967 r., a w stosunku do Urugwaju dnia 7 grudnia 1967 r.

Zgodnie z artykułem 10 Protokołu dodatkowego do tej konwencji wszedł on w życie w stosunku do Irlandii dnia 12 listopada 1967 r., a w stosunku do Czechosłowacji dnia 6 czerwca 1967 r.

Zgodnie z artykułem 35 Konwencji celnej w sprawie czasowego przywozu prywatnych pojazdów drogowych weszła ona w życie w stosunku do Irlandii dnia 13 listopada 1967 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. A. Kruczkowski

242

OBWIESZCZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 28 sierpnia 1968 r.

o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu z dnia 16 kwietnia 1968 r. w sprawie zgłaszania chorób zawodowych i ich stwierdzania oraz dokumentacji, sprawozdawczości i statystyki tych chorób.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 30 grudnia 1950 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Dziennika Urzędowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski” (Dz. U. Nr 58, poz. 524) i z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów prostuje się w rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 16 kwietnia 1968 r. w sprawie zgłaszania chorób zawodowych i ich stwierdzania oraz dokumentacji, sprawozdawczości i statystyki tych chorób (Dz. U. Nr 14, poz. 86) następujące błędy:

W wykazie chorób zawodowych, stanowiącym załącznik do rozporządzenia:

- 1) w poz. 9 treść rubryki „Choroba zawodowa” powinna brzmieć: „Przewlekłe ograniczone schorzenia nerwów i mięśni wywołane sposobem wykonywania pracy”,
- 2) w poz. 15 treść rubryki „Choroba zawodowa” powinna brzmieć: „Przewlekłe schorzenia krtani (guzki śpiewacze, niedowłady strun głosowych”.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: J. Kostrzewski

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa 34, ul. Powsińska 69/71 — skrytka pocztowa nr 3) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Opłata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Opłata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45,— zł, półrocznie 27,— zł.

Prenumeratę na rok następny (roczną lub półroczną) przyjmuje się do dnia 30 listopada. Prenumeratę można zgłaszać wstecz za I półrocze bieżącego roku do dnia 31 marca, za II półrocze bądź za cały bieżący rok — do dnia 30 września. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem, a ponadto zostaną policzone koszty przesyłki. Opłata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzyodcinkowym przekazem pocztowym na konto Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim, IV Oddział Miejski, Warszawa nr 1551-91-11746. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34, ul. Powsińska 69/71 (skrytka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakład nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.